

Bayer Zsolt: Párhuzamos történelem (4. rész)

2022 március 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Következmények? Háborús b?nösök? CNN-riport a halottakról? Ugyan már...!

Eddig napra lebontva szemléztük a NATO (vagy inkább az Egyesült Államok) koszovói háborújának eseményeit Hódi Sándor „naplója” alapján. Most felpörgetjük kissé az eseményeket, s megkíséreljük a hátralév? háborús napok történéseinek valamiféle esszenciáját összeszedni, hogy emlékezetünkbe idézzük mindazt, ami akkor történt a szerbséggel, s amir?l soha nem készültek sírós-ellágyulós képsorok a CNN-nek meg a ZDF-nek.

A NATO bombázásainak három heti mérlege: 5924 bevetés. És hol van még a vége!

„Újvidéket, Užicét és Prištinát bombázták az éjjel a NATO-gépek. Tegnap az amerikai elnök bejelentette, hogy a szövetségesek kiterjesztik a Jugoszlávia elleni légi hadjáratot, ezért még többi harci gépet és anyahajót vezényelnek a térségbe.” Ez a nem éppen megnyugtató hír borzolta a kedélyeket a NATO-légicsapások megkezdése után három héttel.

Ezekben a napokban történt a NATO egyik legvérlázítóbb „tévedése”: „Legalább hetven polgári személy vesztette életét, hamincegy pedig megsebesült Koszovóban, amikor a NATO gépei rakétát l?ttek ki a koszovói albánok két menetszlopára.”

Magyarok által lakott területeket is támadtak

Ismételjük: a NATO-gépek megöltek hetven albán civilt, miközben az egész háborút – papíron – az albánok megsegítése miatt indították.

Következmények? Háborús b?nösök? CNN-riport a halottakról? Ugyan már...!

Április 15-én, „hajnalban hat nagy erej? robbanás döreje hallatszott Belgrád küls? kerületeib?l. Találat érte a rakovica-i laktanyát. Prištinában három nagy erej? robbanást hallottak. ?a?aknál egy tévés ájtátszóállomást ért találat. Kragujevacot két hullámban támadták. A NATO harci gépei továbbá két hidat romboltak le: az egyik a Toplica-folyó hídja volt, amely Niš Prištinával összeköt? útvonalon, a másik Kruševac közelében, a Morava folyó fölötti híd volt.”

És ugyanezen a napon: „A NATO légierije a Belgrádtól délre lev? tíz legnagyobb szerbiai várost támadta. A bombatámadások célpontjai katonai és civil létesítmények, ez utóbbiak között néhány televíziós ájtátszóállomás és gazdasági létesítmény is volt.

Padén eltemették Mókus Zoltán (1978) kiskatonát, aki április 12-én Prištinában egy gránáttalálat következtében három társával együtt életét vesztette. Topolyán eltemették Váradi Oszkár (1968) rend?rt, aki április 13-án a koszovói De?ane község területén, feladata teljesítése közben vesztette életét.”

Amúgy a nyugati sajtó két napig azzal volt tele, hogy az albán civileket a szerbek bombázták le. Aztán két nap elteltével, a cáfolhatatlan bizonyítékok hatására elismerték, amit tettek: „A NATO közölte, hogy nemcsak katonai, hanem polgári járm?vek is voltak abban a konvojban, amelyet tegnap támadtak meg a szövetség harci gépei. Egyes NATO-országokban arra gyanakodtak, hogy szerb trükkök állnak a polgári áldozatok mögött. A NATO szóviv?je most azt mondta, hogy a legnagyobb óvatosság mellett is lehetnek civil áldozatai a légicsapásoknak, polgári célpontokat azonban szándékosan sohasem támadnak.”

Ez utóbbi kijelentést, miszerint „polgári célpontokat szándékosan soha nem támadnak”, némiképp árnyalja az el?z? napi hadijelentés: „A bombatámadások célpontjai katonai és civil létesítmények, ez utóbbiak között néhány televíziós ájtátszóállomás és gazdasági létesítmény is volt.”

A bombázások 24. napján Hódi Sándor ezt a bejegyzést írta: „Vége annak az illúziónak, hogy a NATO a magyarok által lakott területeket nem bombázza. A reggeli hírekb?l hallottuk, hogy az éjszaka a Szabadka melletti laktanyákat

bombázták. Már ezelőtt néhány nappal is szárnyra kelt ez a hír, de akkor még rémhírnek bizonyult. Mára valós hírré vált. Ami azt jelenti, hogy előbb vagy utóbb minden lehetséges katonai célpontot bombázni fognak, feltéve, hogy a szerbek nem adják be a derekukat.”

Ugyanezen a napon pedig ezt is: „Pénteken tudjuk meg, hogy csütörtökre virradóra az egyik leghevesebb légitámadást hajtották végre a NATO repülőgépei Szerbia ellen. A csapás ereje Belgrádtól délre, Szerbia tíz legnagyobb városát sújtotta. Belgrádot, Kruševacot, Zlatibort, Vranjet, Kragujevacot, Rakovicat, a aakat, Ništ bombázták, valamint több koszovói várost. A bombatámadások célpontjai katonai objektumok, hidak, kaszárnyák, gazdasági létesítmények, távfűtőművek, televíziós átjátszóállomások, repülőterek, megfigyelőközpontok voltak. Találat ért egy középiskolát, amely korszerű komputerekkel volt felszerelve. A támadások során senki sem sérült meg, az anyagi kár viszont óriási.”

Ezer civil áldozat félidőben

Lám-lám, egy középiskola mint „nem polgári célpont”, ugye... Amúgy „a belgrádi külügyminisztérium szóvivője szerint a légitámadások kezdete óta ezer civil veszítette életét Jugoszláviában.” Ezer... és még csak a félidő környékén járunk.

És még egy hír: „Leromboltak egy újabb hidat is a Dunán, ami Kovint és Smederevót kötötte össze.”

Április 18-án megérkezik az első hír egy kisgyerek haláláról, bár majdnem biztos, hogy az immár több mint ezer civil áldozat közül nem az első gyerek: „Halálos áldozata is volt az éjszakai bombázásnak. Egy kislány meghalt és öten megsebesültek a Belgrád melletti Batajnicán, a jugoszláv légierő támaszpontjának közelében. A tegnap este óta tartó légitámadásokban újra találat érte az újvidéki kőolaj-finomítót. Robbanások rázták meg a aakat és Prištinát.”

Április 20. Találat éri Újvidéken a tartományi kormánypalotát. Nevezik báni palotának is. Hadászati jelentősége: nulla. „Nišben az ipari negyedet bombázták, egyebek között a dohánygyárat, ahol teljesen leállt a termelés.” Minek annyit cigizni...

Április 21. „Újvidéken két rakétatalálat érte az utolsó, még ép Duna-hidat, és az vasúti és közúti közlekedésre teljesen alkalmatlanná vált.”

És a kedvenc hírem ezen a napon: „Az amerikai Texaco Inc. Olajvállalat megerősítette, hogy brit olajfinomítójából benzint szállított Jugoszláviába, három héttel a légitámadások megindítása után. A szállítás ugyan nem illegális, mégis kínos, hiszen pont az Egyesült Államok akar rábírní más országokat a szerbiai olajembargóra.”

És egy összesítés, ami a civil áldozatok számát illetően ellentmond egy korábbinak, de a számok így is elborzasztóak: „Az elmúlt csaknem egy hónap alatt ötszáz civil veszítette életét, s négyezerre tehető a sebesültek száma. Félmillióan maradtak munka nélkül a gyárak lebombázása miatt, a menekültek száma (Koszovón kívül) milliókra tehető. Csak Belgrádot négyszázezer ember hagyta el a légitámadások elől menekülve. Tizenegy hidat teljesen megsemmisítettek, tizennégyet megrongáltak, hat főútvonalat, tizenkét vasúti pályaudvart tettek használhatatlanná. Az anyagi kárt harmincmilliárd dollárra teszik. Kár ért még több vasútállomást, iskolát, katonai objektumot, civil létesítményt.”

Április 23. Ezen a napon a NATO ismét átlépett egy határt. Ez történt: „Belgrádban halálos áldozata is van annak a NATO-légitámadásnak, amely a szerb tévé székházát érte, de még nem tudni pontosan, hány ember életét követelte a támadás. Egy fiatal férfi biztosan meghalt, egy jugoszláv magántévé mintegy tíz halotról beszél, a CNN amerikai hírtelevízió pedig a belgrádi hatóságokra hivatkozva azt jelentette, hogy tizenöten veszítették életüket. Mivel a szerb tévé napi 24 órában sugározta adását, valószínűleg sokan lehettek az épületben, amely a CNN szerint teljesen romba dőlt. A szerb tévé három csatornájának egyike sem fogható, és a műholdas adás is szünetel. A NATO gépei hajnalban televíziós átjátszó állomásokat és egy, a Száván átívelő hidat is bombáztak.”

Április 26. „Újvidéken hajnalban az utolsó Duna-hidat is teljesen lerombolták a NATO gépei. Ezzel a városban megszűnt a közúti és a vasúti forgalom a Duna két partja között. Jugoszláv internethasználók híre szerint két robbanás rázkódtatta meg Zombort. Újabb légitámadás érte Valjevo környékét is.”

És még valami ezen a napon, ami nyilván nevetség tárgyát képezte az egész haladó Nyugaton: „Belgrád pert indít a hágai Nemzetközi Bíróságon minden NATO-tagállam ellen, amely részt vesz a Jugoszlávia elleni agresszióban – áll a Tanjug által nyilvánosságra hozott közleményben. Az eljárást azon nemzetközi kötelezettségek megszegése miatt indítják, amelyek tiltják er? alkalmazását egy másik állammal szemben, tiltják egy másik állam szuverenitásának, valamint az egyének alapvet? jogainak és szabadságjogainak megsértését.”

Április 28. Ezen a napon is történt egy „sajnálatos, ám elkerülhetetlen tévedés” a NATO részér?l: „A Szerbiai Rádió és Televízió jelentette, hogy legalább öt személy meghalt tegnap Surdulicában a NATO-támadásban. 12 óra tájban négy lövedéket l?ttek ki erre a Szerbia délkeleti részén lev? városra. Két lövedék az általános iskola közelében lev? két házra hullott, ezek teljesen megsemmisültek. Lövedék hullott egy szomszédos településre is, ahol áldozatok is vannak.”

Április 29. Az el?z? napi „sajnálatos, ám elkerülhetetlen” NATO-hiba áldozatainak száma pontosabban: „Eddig tizenhat áldozatot húztak ki a romok közül. A 15 ezer lakosú városban ötven épület d?lt romba, és több mint 300 családi ház megrongálódott. Sok surdulicai polgár könnyebben vagy súlyosabban megsérült, közülük húszat a helyi kórházban ápolnak.”

A CNN, a ZDF és a BBC nem jelent meg kamerákkal, hogy megmutassa a hullazsákokat...

Április 30. „A NATO gépei az eddigi leghevesebb csapást indították Belgrád ellen. Több rakéta csapódott be a kormányzati negyedben, három ember meghalt, és eltaláltak két lakóházat is. Találat érte a védelmi és a belügyminisztériumot, a vezérkar és a szövetségi rend?rség székházát, amely szemben van a kormány és a külügyminisztérium épületével. Egy id?re leállt az állami televízió, majd a Stúdió B adása, de azóta újból sugároz mindkét adó. A jugoszláv hírügynökség szerint éjjel ismét l?ttek az újvidéki olajfinomítót és a Fruska gora magaslatait.”

Május 1. „A NATO-támadás kezdete óta csütörtökön éjjel és pénteken hajnalban volt eddig a leghevesebb bombázás Belgrádban. A Jugoszláv Katonaság f?parancsnokságát és a szövetségi rend?rség épületét érte találat, ezenkívül bombázták a belváros közelében lev? Vra?ar nev? városrészt is.”

Május 2. Hódi Sándor bejegyzése: „Amikor annak idején Amerika Észak-Vietnam bombázása mellett döntött, a CIA világosan jelezte, hogy ezzel a vietnamiakat nem lehet megtörni, hanem inkább egységbe fognak kovácsolódní. A politikusok a figyelmeztetés ellenére mégis a bombázás mellett döntöttek, mert ez összhangban volt korábbi helyzetértékelésükkel és lépéseikkel, amit egyébként tévesnek kellett volna nyilvánítani. A vietnami háborút lényegében véve azért terjesztették ki, hogy a felel?s döntéshozóknak ne kelljen szembesülniük tévedésükkel. De ennél közelebbi példát is vehetnénk.

Véleményem szerint valami hasonló helyzet áll el? Szerbiában is. A belgrádi rezsim a béketerv elutasításával rossz döntést hozott, mert nem kívánt szembesülni korábbi tévedéseivel. Az ország most emellett a rossz döntés melletti konok elkötelezettség áldozata.

De nemcsak a szerbek, hanem a NATO is ugyanebbe a hibába esett. A »fokozatos nyomás« politikája már a kezdet kezdetén tévesnek bizonyult, ezt a tévedést azonban mind a mai napig nem hajlandó a katonai vezetés elismerni, következésképp a rossz döntés melletti elkötelezettségük miatt hat hét után sincs vége a háborúnak. A világ leger?sebb katonai tömörülése, a rendelkezésére álló korszer? fegyverek ellenére, nem volt képes maga alá gy?rni egy romokban hever? országot, nyilvánvalóan azért, mert a döntéshozók nem kívántak szembesülni tévedéseik kellemetlen érzetével.”

Hidat bombáztak rajta átkel? busszal

És még egy „sajnálatos, ám elkerülhetetlen tévedés” ezen a napon: „A France Press jelentése szerint legkevesebb huszonhárom áldozatot követelt az a NATO-támadás, amely a Prištínától mintegy húsz kilométerre található lužanei hidat érte. A szerencsétlen emberek egy autóbuszban tartózkodtak, amely áthaladt a hídon.”

A nagy nyugati „független és objektív” tévécsatornák nem jelentek meg a helyszínen hullazsákokat és zokogó

hozzátartozókat mutogatni...

Május 3. 41 napja bombázza a NATO Jugoszláviát (Szerbiát). Felbukkannak a grafitbombák: „A NATO tegnap közölte, hogy rendszeresen folytatja a jugoszláv villanyerőművek és trafóállomások támadását különleges grafitbombákkal, amelyeket vasárnap használtak először. Célja az, hogy fékezze a Jugoszláv Katonaság és rendőrség parancsnoki és kommunikációs rendszerének működését.”

Május 4. Hódi Sándor megjegyzése a grafitbombákról és az áramszolgáltatás megszüntetéséről: „Inkább azt gondolom, hogy Szerbia a gyakorlótér szerepét játssza a NATO számára. Kipróbálják rajta a haditechnika új vívmányait. Pontosabban rajtunk, mert Jertz német tábornok kijelentésével ellentétben, miszerint a grafitbombákkal a jugoszláv katonaság és rendőrség parancsnoki és kommunikációs rendszerének működését kívánják zavarni, anélkül, hogy veszélyeztetnék a polgári lakosságot, Milošević elnököt és vezérkarát ilyesmivel aligha lehet zsenírozni.”

És az újvidéki tévé sem úszhatta meg: „Hétfőn este néhány perccel tíz óra előtt két NATO-lövedék eltalálta az Újvidéki Televízió székházát. Az épületben tűz ütött ki, emberéletben nem esett kár (az épületet idejekorán kiürítették), azonban az anyagi kár óriási.”

(folytatjuk)

Bayer Zsolt cikksorozatának első része [IDE](#), a második [IDE](#), a harmadik pedig [IDE](#) kattintva olvasható.

Borítókép: Orosz hadművelet Ukrajnában. (Fotó: MTI/EPA/Az ukrán rendkívüli helyzetek állami szolgálata)

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
